

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสารทางวิทยาการ เทคโนโลยี ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาททั้งในด้านการศึกษา สังคมและการประกอบอาชีพ ข้อมูลสารสนเทศส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก การศึกษาของประเทศไทยจึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่จะรับ และเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไปยังประชาคมโลกได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาต้องพึ่งพาความรู้ทางวิทยาการในด้านต่างๆ จากประเทศที่พัฒนาแล้ว ปัจจุบันจึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตและพัฒนาสังคมไทย การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษย่อมจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับที่จะสามารถติดต่อสื่อสารได้ให้มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ความคิดของตนอันจะไปสู่การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมไทยปัจจุบัน ซึ่งมนุษย์ต้องอาศัยภาษาอังกฤษในการติดต่อสารสนเทศด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างถ่องแท้ อันจะนำไปสู่สันติสุขของประชาคมโลกในยุคข่าวสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540)

การจัดการศึกษาของไทยในอดีตเป็นบทบาทภาระหน้าที่ของชุมชน เช่น ครอบครัว วัด และสำนักงานต่างๆ ในการจัดการศึกษาแก่ลูกหลานและสมาชิกในชุมชนทั้งด้านวิชาการและอาชีพโดยการถ่ายทอดวิชาความรู้แก่เด็ก การจัดการศึกษาในลักษณะนี้จึงมีรูปแบบหลากหลายและสอดคล้องกับพื้นฐานหรือวิถีชีวิตของชาวบ้านในชุมชน จึงทำให้สังคมไทยในอดีตดำรงอยู่ในครรลองของศาสนา พิธีกรรม และความเชื่อพื้นบ้านผสมกลมกลืนกันอย่างมีดุลยภาพ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ พึ่งพาอาศัยเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ต่อมารัฐบาลได้นำระบบการศึกษาจากประเทศตะวันตกมาใช้แทนการจัดการศึกษา โดยชุมชน และกำหนดแบบแผนการศึกษาเดียวกันทั้งประเทศ โรงเรียนและครูที่กระจายอยู่ทั่วประเทศเป็นแต่เพียงตัวแทนของรัฐบาล ทำให้ชุมชนถูกละเลย และไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง รวมถึงองค์ความรู้ต่างๆ ของชุมชนท้องถิ่น ก็ถูกละเลย ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวแต่สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวกลับไม่มีความรู้ จึงไม่สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ความต้องการด้านวัตถุเข้ามาแทนที่จิตใจ จึงเกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา ดังนั้น นโยบายการจัดการศึกษาในปัจจุบัน จึงได้ให้ความสำคัญกับท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคคลผู้เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น และองค์ความรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น โดยเน้นให้โรงเรียนนำมาใช้ในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึก ในความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อเทคโนโลยี ที่ทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อใช้ในการเรียนการสอน และการศึกษาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่า การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษา ทำให้นักเรียน เรียนอย่างมีความสุข เห็นคุณค่า และมีเจตคติต่อศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ชุมชนและโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น และในส่วนของชุมชนเองก็มีความสามัคคีกันมากขึ้นด้วย (กรมวิชาการ, 2542)

การที่นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับ ฟัง พูด อ่าน เขียน วิชาภาษาอังกฤษ ครูจึงคิดแนวที่จะเพิ่มความรู้ทางภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนพยายามอ่านภาษาอังกฤษจากทุกๆ ที่ ที่มีคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นซองขนม หรือป้ายบอกทาง แล้วจะทำให้เราได้รู้ศัพท์ใหม่ๆ มากขึ้น ถ้าเป็นบทความควรท่องเป็นจังหวะ เป็นเพลง หรือ ฝึกเดาคำศัพท์จากบริบท (Context) ซึ่งจะทำให้เราจำศัพท์ได้แม่นยำขึ้น และยังถ้ามีโอกาสนำคำศัพท์เหล่านั้นมาแต่งประโยค พูดคุย เขียนเรียงความ จะทำให้มีความจำดีขึ้นและนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ในปีพุทธศักราช 2545 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และได้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น ในปีพุทธศักราช 2546 โดยจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป และกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน วิชาชีพแล้ว จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐาน สำหรับบูรณาการกับการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพการแสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้

ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้กลยุทธ์ในการเรียน เพื่อพัฒนาภาษาของตน และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ โดยมาตรฐานหลักสูตรมีเป้าหมาย 3 เป้าหมาย คือ เป้าหมายที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนควรมีความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม เป้าหมายที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยมและความเชื่อ ที่แสดงออกทางภาษา และเป้าหมายที่ 3 ภาษาเพื่อความสัมพันธ์กับการศึกษาวิชาชีพ ผู้เรียนสามารถบูรณาการ เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ กับวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มการเรียนสาขาวิชาต่างๆ

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน การงานอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในชีวิตประจำวัน จะต้องพัฒนาทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มทักษะเพื่อการสื่อสาร ตระหนักในความถูกต้องของภาษา ความคล่องของการพูด และความเข้าใจของผู้เรียน การติดต่อสื่อสารที่เลือกให้มีผลจากประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียนและสถานการณ์ขณะพูด การใช้กลยุทธ์ การติดต่อสื่อสารที่เหมาะสม สามารถทำให้เกิดการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จแสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมจึงมีประโยชน์ต่อการสอนภาษาอย่างยิ่ง เช่น ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ สลับซับซ้อนมีคุณลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความพึงพอใจ ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ชุดกิจกรรมจะกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนไว้แน่ชัดว่า ตอนใดใครจะทำอะไร อย่างไร ลดบทบาทของการกระทำของครูฝ่ายเดียว นักเรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำมากขึ้น เนื่องจากการจัดประสบการณ์ที่มีความสมบูรณ์อันมีระบบของสื่อประสมเป็นหลัก ในการช่วยให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ (ประหยัด จีระวรพงศ์, 2527, หน้า 263)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ในฐานะที่หนึ่งในคณะผู้ศึกษาค้นคว้า เป็นครูสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ วิทยาลัย คณะผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเห็นว่าการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนสายอาชีพ และกอบปรักกับ อำเภอศรีสะเกษ จังหวัดสุโขทัย จัดเป็นอำเภอแห่งประวัติศาสตร์ มีวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นที่งดงาม และทรงคุณค่าแก่การธำรงรักษาไว้ เช่น เครื่องสังคโลก ผ้าทอหาดเสี้ยว ทองโบราณ โบราณสถาน ฯลฯ จึงได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสะเกษสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม และสามารถที่จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคตต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายหลัก คือการพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่องของดีศรีสะเกษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 จังหวัดสุโขทัย โดยมีจุดมุ่งหมายย่อยดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสะเกษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสะเกษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
3. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสะเกษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสะเกษ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ได้แนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาที่จะนำรูปแบบของชุดกิจกรรมไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่องของดีศรีสุพรรณาลัย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสุพรรณาลัย ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของชุดกิจกรรมในด้านต่างๆ

2. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสุพรรณาลัย โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพศรีสุพรรณาลัย สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสุพรรณาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหา คือ

การแนะนำสถานที่น่าท่องเที่ยว

การจับจ่ายซื้อสินค้า

การเลือกอาหาร

การบอกทิศทางและโทรศัพท์

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของชุดกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 2 การใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่องของดีศรีสัชนาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 วิทยาลัยการอาชีพศรีสัชนาลัย สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 จังหวัดสุโขทัย จำนวน 150 คน

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพศรีสัชนาลัย สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสัชนาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหา คือ การแนะนำสถานที่น่าท่องเที่ยว การจับจ่ายซื้อสินค้า การเลือกอาหาร การบอกทิศทางและโทรศัพท์

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสัชนาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสัชนาลัย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ภาคเรียนที่ 2 วิทยาลัยการอาชีพศรีสัชนาลัยสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 จังหวัดสุโขทัย จำนวน 150 คน

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ภาคเรียนที่ 2 วิทยาลัยการอาชีพศรีสัชนาลัย สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 จังหวัดสุโขทัย จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสุพรรณาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ใน 3 ด้าน ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนชุดกิจกรรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสุพรรณาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่คณะผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและความสามารถในการใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสุพรรณาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นชุดการเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำของชุดกิจกรรมมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ คำชี้แจง สิ่งที่ต้องเตรียม การจัดชั้นเรียน การประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหาของชุดกิจกรรม มี 4 ชุด ได้แก่ การแนะนำสถานที่น่าท่องเที่ยว การจับจ่ายซื้อสินค้า การเลือกอาหาร การบอกทิศทางและโทรศัพท์ ในแต่ละชุดจะประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ใบคำสั่ง ใบเนื้อหา ใบกิจกรรม ใบเฉลย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดผลทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่องของดีศรีสุพรรณาลัย จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องของดีศรีสุพรรณาลัย

3. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ ที่คณะผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ใ้กับกลุ่มทดลองแล้วทำแบบฝึกทักษะของชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษและทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสุพรรณาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งหมดผ่านเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ที่จัดไว้ในชุดกิจกรรม วิชาภาษาอังกฤษ วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการทำแบบฝึกทักษะขณะใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการสอบหลังจากใช้ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็น ร้อยละ 75

4. ความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของศีลวิสัยทัศน์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของศีลวิสัยทัศน์ สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน